

Ole Sohn (SF):

Hr. Knud Erik Kirkegaard understregede to ting. Den ene var, at parterne gav op i går. Sådan har jeg ikke opfattet det. Der er vel tale om, at når en konflikt er etableret, er det et forsøg på, at parterne gør hinanden møre, indtil der kan komme nogle seriøse forhandlinger i gang.

LO har bestemt ikke opgivet forhandlingerne, de har bare sagt: Vi er nødt til at vente nogle dage endnu, indtil arbejdsgiverne bliver mere modne til at indgå i seriøse forhandlinger.

Den anden ting er spørgsmålet om konkurrenceevnen. Er hr. Knud Erik Kirkegaard enig i, at Danmark efterhånden sækker agterud, hvad angår ferielængden?

Faktisk er det sådan, at det land, som vi altid ønsker at sammenligne os med, Tyskland, har 41 feriedage pr. år, mens Finland, som ligger i den nordlige blok, har indført den 6. ferieuge, så konkurrenceevnen bliver nok ikke forringet væsentligt ved, at Danmark også følger efter med en forlængelse af ferien.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes, det var en noget speciel udlægning, hr. Knud Erik Kirkegaard kom med af det indgreb, som man vil lave sammen med regeringen. Den konservative ordfører brugte formuleringen, at »visse grupper ikke var tilstrækkelig tilgodeset med hensyn til ferie«, og derfor vil jeg godt bede hr. Knud Erik Kirkegaard herfra bekræfte, at de grupper, vi har snakket om, ingen ekstra fritid får; absolut ingen ekstra fritid.

Det må da være muligt for den konservative ordfører at bekræfte den elementære kendsgerning, som fremgår af det forslag, som Det Konservative Folkeparti har lovet regeringen at ville stemme for. Så den bekræftelse venter jeg på.

I øvrigt forstår jeg ikke noget. Det Konservative Folkepartis ordfører går herop og holder en pæn familiepolitisk tale og siger: mere fritid. Og når man så påviser, at for store grupper, der skal arbejde under denne her overenskomst, bliver der ikke mere fritid, siger De Konservative: Det er ikke vores problem, det er regeringens.

Hvad er Det Konservative Folkepartis holdning? Det er interessant at få at vide.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

I Dansk Folkeparti er vi enige i, at der altså på målrettede områder er et behov for at se på det, vi kalder nøglestiksindgreb, f.eks. på hospitalsområdet, hvor der ikke gøres tilstrækkeligt rent, og hvad angår dyrevelfærden, hvor vi mener, der er nogle problemer.

Derfra og så til at lave et generelt indgreb er der jo unægtelig et spring, og derfor søger jeg stadig væk hr. Knud Erik Kirkegaards forklaring på, hvorfor det generelle indgreb på alle områder skal komme netop i dag og i morgen. Så vidt jeg har forstået – men det kan være en misforståelse – har hr. Kirkegaard også før sammenbruddet i aftes ment, det burde komme tidligere.

Nu siger hr. Kirkegaard, at han går ind for, at det skal komme nu på grund af sammenbruddet i aftes, men så vidt jeg har forstået på de medier, der udkommer, har hr. Kirkegaard været talsmand for, at indgrebet skulle komme for længere tid siden. Derfor søger jeg stadig væk en forklaring på det, og ellers må jeg konkludere, at det i meget høj grad ser ud til, at når indgrebet skal komme nu, er det, fordi man skal have indgrebet gennemført, så det ikke kommer for sent i forhold til en EU-folkeafstemning den 28. maj af frygt for, at det ellers vil blive til fordel for nej-siden, at man har en konflikt på arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Til hr. Ole Sohn blot dette: Det er nok muligt, at parterne ikke formelt har givet op; men det er vores indtryk, at de reelt gav op i går, og det er så også det indtryk, regeringen har fået.

Med hensyn til antal feriedage, fridage og internationale sammenligninger kan jeg erindre i dagspressen at have set to undersøgelser. Den ene viste, at vi lå håbløst bagefter, den anden undersøgelse viste, at vi lå klart i spidsen. Begge undersøgelser kan selvfølgelig ikke være rigtige, men jeg tør ikke her fra talerstolen uden at gøre et forarbejde give min egen vurdering af det.

Til hr. Søren Søndergaard: Det her indgreb bygger helt ærligt og redeligt på en opprioritering af børnefamilierne, og når man opprioriterer noget, er der selvfølgelig noget andet, der bliver nedprioriteret.

Hr. Thulesen Dahl, som vedblivende påstår, at jeg skulle have udtalt mig for et indgreb på et